

Către Instituțiile cărora s-a adresat dr. Adrian Andrei Rusu:

Rectoratul Universității „Lucian Blaga”, Sibiu
Direcțiunea Institutului de Cercetări Socio-Umane Sibiu
Direcțiunea Institutului de Istorie „G. Barițiu”, Cluj-Napoca
Direcțiunea Editurii Academiei Române, București
Conducerea Universității Oldenburg, Germania
Știm că reclamația domnului dr. Rusu a fost trimisă și altor instituții și persoane, pe care însă nu le cunoaștem

Spre știință:

Vicepreședintelui Academiei Române, Acad. Dan Berindei
Președintelui Secției de Științe Istorice și Arheologie, Acad. Alexandru Vulpe
Directorului Institutului de Istoria Artei și Arheologie, Cluj-Napoca, Acad. Marius Porumb
Autorului sesizării, Dr. Adrian Andrei Rusu

Am primit recent o sesizare din partea domnului dr. Adrian Andrei Rusu, cercetător la Institutul de Istoria Artei și Arheologie Cluj-Napoca, în care doamna dr. Maria Crîngaci-Țiplic este acuzată că ar fi „comis în volumul său [...] „*Oaspeții germani*” din sudul Transilvaniei [...] delictul de **plagiat multiplu față de mai mulți autori**”.

Sesizarea a fost analizată în cadrul institutului nostru, ajungându-se la concluzia că este vorba de o încercare de calomniere a doamnei Maria Crîngaci-Țiplic.

Autorul „sesizării” face referire exclusiv la capitolul IV al cărții, dar omite – desigur intenționat – să spună că în acel capitol este vorba de un repertoriu. Un asemenea Repertoriu nu are menirea emiterii unor teorii și ipoteze noi, ci aceea de a prezenta, pe cât se poate de complet, concluziile constatărilor și investigațiilor cercetătorilor care s-au ocupat anterior de problemele analizate. Nu este uzual ca la un asemenea repertoriu să se pună note de subsol ci să se prezinte, la sfârșit, trimiteri și, eventual, bibliografie suplimentară. Acest lucru a fost făcut cu mare exactitate de către doamna Crîngaci-Țiplic.

Domnul Rusu știe că acest procedeu este consacrat, și, spre exemplu, dăm primul articol al *Dicționarului Mănăstirilor din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș* (coord. A. A. Rusu, Cluj-Napoca, 2000) redactat chiar de dânsul, în care trimiterile sunt mai puțin exacte decât cele ale doamnei Crîngaci-Țiplic.

De exemplu, A. A. Rusu prezintă lucrarea arh. H. Fabini, *Atlas der siebenbürgisch-sächsischen Kirchenburgen und Dorfkirchen, Sibiu*, Heidelberg, 1998, care este un vast repertoriu, în care s-a procedat la fel. Astfel, deja în primul paragraf, referitor la așezarea și biserica din Agârbiciu, despre care Crîngaci-Țiplic scrie o jumătate de pagină, format A4, domnul Rusu consideră două fraze ca fiind „plagiate” după H. Fabini – iată cea dintâi: „Prima etapă de construcție a bisericii se pare a fi fost la sfârșitul secolului al XIII-lea sau începutul secolului al XIV-lea când a fost ridicat un edificiu ecleziastic de tip bazilical în stil gotic timpuriu ...”. Față de dr. Fabini, care consideră acest lucru ca sigur, doamna Crîngaci-Țiplic relativizează întrucât-va afirmația domnului Fabini. Dar, este un repertoriu ! Era să omită supoziția sau să lanseze alta – doar de dragul diferenței față de autorii anterior ? La sfârșitul alineatului (!) doamna Crîngaci-Țiplic indică sursele bibliografice, inclusiv numărul paginii din lucrarea domnului Fabini.

Asemenea acuzații neîntemeiate străbat ca un fir roșu toate observațiile domnului dr. Rusu. Avem de a face cu o evidentă intenție de defăimare a doamnei Crîngaci-Țiplic. Implicit, susținem că este vorba de o încălcare gravă a deontologiei profesionale, de către domnul Rusu, adică de către un cercetător din sistemul Academiei Române, care a dat dovadă și în alte cazuri de o asemenea atitudine. Ea contribuie la discreditarea istoriografiei românești.

Având în vedere această situație, care aruncă o umbră serioasă asupra tuturor celor implicați, considerăm justificată analizarea situației de către o comisie de etică a Academiei Române.

Directorul Institutului de Cercetări Socio-Umane Sibiu

Prof. dr. Paul Niedermair

Membriu corespondent al Academiei Române

Secretar științific

Dr. Dan Dumitru Iacob